

- en bönevandring tillsammans med Johannes

Joh 11:1-44

Det blir så tydligt att vi bedömer olika händelser på olika sätt utifrån våra olika erfarenheter. Lasaros dör. Hans vänner uppfattar det som en stor katastrof, men Jesus säger att Lasaros sover.

Lärjungarna bedömer situationen som hotfull: *"Låt oss gå med för att dö med honom."* Jesus, å andra sidan, ser den uppkomna situationen som en möjlighet för alla att lära känna Gud bättre. *"Den sjukdomen leder inte till döden utan skall visa Guds härlighet, så att Guds son blir förhärligad genom den."*

Också vi läser och förstår berättelsen utifrån våra egna förutsättningar och erfarenheter. Just denna dag kommer orden nära mitt eget liv. In i gravens mörker ropar Jesus: *"Lasaros, kom ut."* Och den döde kom ut med armar och ben inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade åt dem: *"Gör honom fri och låt honom gå."*

I dagarna mötte jag min läkare efter en fyra år lång sjukdomstid. Det har gått fyra år sedan fick jag diagnosen "hjärtsvikt". Tiden efter mötet med detta nya och hotfulla ord har varit ångestladdad, en vandring genom dödsbyggens dal.

Men nya prover ger goda besked. Hjärtat har läkt ut väl och slår normalt. När jag här om dagen gick ut ur stora Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg var det nog lite som när Lasaros gick ut ur graven. Vi hade båda fått livet tillbaka, som ett lån, ytterligare en tid.

Men hur blev det sen? Hur lätt var det att börja tänka på livet och de levande igen? Lasaros behövde hjälp. Någon måste befria honom från liksvepningen och göra honom fri.

Idag inleder jag en längre sjukskrivningsperiod för att få hjälp med just det, för under min sjukdomstid har jag i allt högre grad börjar tänka på mig själv mer som döende än som levande. Det har varit svårt att både ha en offentlig tjänst, och ett alldeles eget inre rop efter hjälp att bära omkring på. Jag har sakta förlorat både livslust och livskraft.

Att bli fri tar tid. Att förstå sina tankefel och att lära sig tänka om görs inte helt enkelt. Att förändra både synsätt och beteenden för att kunna leva det fria livet med Kristus är ett arbete i sig. Men det är min övertygelse att den Gud som gör ett under vill göra två. Ger Gud oss liv vill han också göra oss fria att leva. Så, idag lämnar jag sakta gravens mörker och möter morgonljuset på nytt, och i morgonljuset min älskade Frälsare och Förtrolige Vän. Vi möts i det ljus som går upp över en helt ny dag.

Bön: *"Jesus, du ropade mitt namn. Jag reser mig yrvaket upp. Hörde jag rätt? Du ropar igen? Jag borstar av mig dammet och går för att möta dig, ut ur mörkret, in i ljuset, och vänskapen och livet. Du som gjorde mig levande och gav mig livet, hjälp mig nu att leva det, både för dig och med dig."*

Micael Nilsson